

Vi kan ikke støtte det, fordi der allerede er etableret et lignende forskningscenter på området, nemlig Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling, ViFAB. I finanslovsforslaget for 2004 er der allerede afsat 3 mio. kr. til centeret. Derudover kan centeret bruge 1 mio. kr. i 2004 til at yde støtte til forskningsprojekter inden for alternativ behandling.

Det fremgår endvidere af beslutningsforslaget, at Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling i forvejen har problemer med at uddele forskningsmidler, fordi kvaliteten af de foreslåede forskningsprojekter er for dårlig.

Så længe det eksisterende center ikke kan bruge sine midler, mener vi ikke, der er behov for at afsætte flere midler til formålet, så Kristen-demokraterne kan ikke støtte beslutningsforslag nr. B 6.

Jeg skulle samtidig hilse fra Enhedslisten og sige, at de godt kan støtte beslutningsforslag nr. B 6.

Formanden:

Så er det fru Ritt Bjerregaard som ordfører for forslagsstillerne.

Ritt Bjerregaard (S):

Det er jo sådan en blanding af en meget opmuntrende reaktion og en ret nedslående.

Man kan sige ret opmuntrende, fordi der vist ikke er nogen ordfører, heller ikke ministeren, som har været på talerstolen uden at sige, at de godt er klar over, at den alternative behandling er noget, der i allerhøjeste grad optager befolkningen, og vi har jo tal på, hvor mange der i realiteten anvender den alternative medicin. Det har i hvert fald været dejligt og opmuntrende at høre.

Mindre opmuntrende har det selvfølgelig været at høre reaktionen på den konstruktion, der er valgt her for overhovedet at kunne komme videre med de meget positive opfattelser, som har været her i salen. Nogle gange kan man jo få det indtryk, at det er nemmere at have de sådan almindelige positive holdninger end at omsætte dem til noget, som i realiteten også bringer os videre og giver befolkningen en stærkere viden end den, den har i dag.

Både fru Hanne Severinsen og fru Margrethe Vestager var inde på sammenhængen med de systemer, der er bygget op på forskningsområdet, og begge ordførere var også inde på, at her kunne man jo sådan set gå ind og søge, og det var vel også tænkeligt, at de strukturer, der var

opbygget, selv kunne generere noget af det, der er foreslået her.

Jeg må sige, at det må simpelt hen skyldes manglende kendskab til, hvordan hele det medicinske område reagerer i forhold til den alternative behandling. Det er fuldstændig usandsynligt og helt utænkeligt at forestille sig, at den medicinske verden selv ville foreslå noget som helst i den her retning. Det er jo noget af det, der er specielt for Danmark, at der er et så stort misforhold, som der i realiteten er på det her område.

Det gælder ikke andre nordiske lande. Der er et fremragende samarbejde i Tromsø, altså i Norge, hvor man har opbygget et center med kontakter ud til de andre universitetscentre. Det ville være dejligt, hvis det var muligt at gøre noget lignende i Danmark, men der støder man gentagne gange på en mur og en afvisning. Det er jo derfor, der er mange, der har fremhævet ViFAB's arbejde, det gør vi også selv her i forslaget, men det er jo også derfor, at ViFAB har haft vanskeligheder med nogle af forskningsprojekterne, som fru Tove Videbæk var inde på her til sidst, fordi det simpelt hen har været vanskeligt at få etableret det samarbejde og dermed også få den videnskabelighed i det, som den traditionelle medicin kan give det.

Kl. 16.25

Derfor synes jeg, der var flest opmuntrende bemærkninger i det, fru Anne Grete Holmsgaard var inde på. Fru Holmsgaard understregede, at der i den traditionelle medicinske verden er meget store midler til rådighed, men at det overhovedet ikke gælder på området her. Jeg synes, det kunne være spændende under udvalgsbehandlingen at spørge, hvor meget der egentlig overhovedet er uddelt til noget som helst på området fra forskningsrådene.

Det er klart, at man kan diskutere modellerne, og jeg har også sammen med andre gennemgået en del andre modeller. Jeg har også haft nogle kontakter til de medicinske miljøer for at se, om man kunne komme nogen vegne her, og jeg må sige, at jeg er ret skuffet over reaktionerne. Det er grunden til, at vi har valgt levnedsmiddelcenterkonstruktionen, fordi den giver mulighed for at have en ramme med en bevilning, som ikke binder dem, der vil ansøge om midler. Vi håber, at netop det, at der er midler, kunne få nogen inden for den traditionelle medicin til at se ideen i at søge sammen med de alternative.